



פרשת בשלח

סיפר הרב אריה לוי: זכרתי ימים מקדם, משנת תרס"ה, שזכיתי בחסדי העליון יתברך שמו, לעלות על אדמת הקודש ביפו. שיחרתי בראשונה את פני רבי הרב קוק זצוק"ל, קיבלני בסבר פנים יפות כדרכו בקודש לכל אחד, שוחחנו בדברי תורה. אחרי תפילת מנחה יצא רבינו, כדרכו בקודש, לשוח בשדה לצמצם מחשבותיו, ואני התלוויתי אתו. בדרך קטפתי איזה עשב או פרח. הזדעזע רבנו ואמר לי בנחת כי הוא נזהר מאד לבלתי קטף בלי תועלת עשב או פרח שיכול לגדול או לצמוח, כי אין עשב מלמטה, שאין לו מזל מלמעלה ואומר לו גדל. כל ציץ אומר דבר, כל אבן לוחשת איזה סוד, כל הבריאה אומרת שירה. "איש צדיק היה", שמחה רז.

פרשת בשלח – שבת שירה

שעור פרשת שבוע: עפר שלומי

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
5.43	זמן תפילין /טלית	16.53	הדלקת נרות
9.14	סוף זמן ק"ש	17.00	מנחה א' 14.00 ב' 17.00
17.15-17.18	שקיעה		ערבית
12.45	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
17.05	מנחה וערבית	11.30	קידוש
17.36	צאת הכוכבים	16.35, 13.30, 12.30	מנחה
20.10	ערבית	17.10	שיעור הרב דוד
		17.10	לימוד "בראשית"
7.30	שחרית נוער	17.31	צאת השבת

* בבית הכנסת יתקיים בליל שבת מנין בסגנון 'קרליבך'.
 בבית הכנסת של החטיבה יתקיים מנין רגיל.
 אחות תורנית בשבת – הילרי יום-טוב.

בשבת בצהריים בין השעות 12:45 – 13:20 - הרצאה במועדון לחבר מפי טוביה אלברט.
 נושא ההרצאה: שתילה ועקירת עצי פרי.



ש ב ת
ש ל ו מ

ברכת הודאה על השם

בגמרא ברכות דף נט: אמרו:

אמר רבי אבהו, ואמרי לה במתניתא תנא: מאימתי מברכין על הגשמים - משיצא חתן לקראת כלה.

פירושים שונים נאמרו על בטוי זה. רש"י בתענית (דף ו) מפרש:

שירדו כל כך שכשהטפה נופלת יוצאה אחרת ובולטת כנגדה, מפי מורי, לשון אחר: שהשווקין מקלחין מים, שוק מקלח וזה מקלח כנגדו.

הפירוש הראשון מתאר מצב שבו הטיפות שירדו על גבי השלוליות מקפיצות טיפות מתוך השלולית וזה דומה לריקוד של חתן וכלה. הפירוש השני מתאר זרימות שונות של מים שנפגשות בעת ירידת הגשמים.

הרמב"ם (בפרק י מהלכות ברכות הלכה ה) כותב כך:

מאימתי מברכין על הגשמים משירבה המים על הארץ ויעלו אבעבועות מן המטר על פני המים וילכו האבעבועות ד זה לקראת זה.

כפי הנראה הרמב"ם מתכוין למחזה המרהיב של האדוות הנוצרות כתוצאה מירידת הגשם על השלוליות.

והנה הרמב"ם (רכא, א) כתב:

ומה שאין אנו נוהגים בזמן הזה בברכת הגשמים, משום דמדינות אלו תדירים בגשמים ואינן נעצרין כל כך.

ובאמת ברכה זו לא הייתה מוכרת בגלות, וגם עם חזרתנו לארץ ישראל, לא נהגו בה ברוב המקומות. כך שאין בידינו מסורת חיה על גדריה של ברכה זו, ובאיזה מצב מברכים אותה. מפשט הגמרא והמשנה משמע שבכל מקרה של ירידת גשם יש לברך ולהודות לה' על זה. אלא שהרמב"ם כתב שדוקא אם ירדו גשמים רבים'. ובריטב"א (בחידושו לתענית) כתב:

ברכה זו ברכת גשמים היא שהיא חובה תמיד על כל יחיד ויחיד אף בגשמים הבאים בלא תענית. . . אבל ברכה זו של מודים אנחנו לך. . . היא חובה על כל יחיד בכל מקום ובכל זמן על הדרכים שזכיר.

מדברי הריטב"א מתבאר שברכה זו נאמרת גם אם ירדו גשמים, במצב שלא היה לפני כן מצב שהיו צריכים להתענות בשביל הגשם. אולם מכל מקום נראה מדבריו שהייתה עצירה מסוימת של הגשמים. וכן כתב באמת השולחן ערוך:

אם היו בצער מחמת עצירת גשמים וירדו גשמים, מברכים עליהם אף ע"פ שלא ירדו עדיין כדי רביעה, משירדו כ"כ שרבו על הארץ שיעלו אבעבועות מן המטר וילכו זה לקראת זה.

וכתב על לשון זה המשנה ברורה:

אפשר דבארץ ישראל שמצוי שם יובש גדול וכשבא עת הגשמים והגשם יורד בזמנו כל אחד שמח בו אפילו בסתמא צריך לברך בפעם ראשון כשיורד.

ואף שאין נוהגים כמשנה ברורה בזה, מכל מקום נראה שלפחות במצב של ירידת גשם לאחר 'צער מחמת עצירת גשמים' כפי שאירע עתה, יש לברך הברכה ולהודות לה'.

מה מברכים? כתב הרמב"ם:

ירדו גשמים רבים, אם יש לו שדה מברך שהחיינו, ואם הייתה שלו ושל אחרים מברך הטוב והמטיב, ואם אין לו שדה מברך מודים אנחנו לך יי' אלוהינו על כל טפה וטפה שהורדת לנו. . .

לפיכך במידה וירדו גשמים מרובים לאחר תקופה ארוכה של עצירת גשמים חובה עלינו להודות לה' בברכת מודים אנחנו לך על כל טיפה וטיפה וכו' ולמי שיש שדה מברך שהחיינו ולמי שיש שדה בשותפות כגון חברי קיבוץ או מושב שיתופי יברכו ברכת הטוב והמטיב.

ונראה לעשות כן לאחר קריאת התורה בשבת ולברך ברכה זו בציבור ברוב עם הדרת מלך.

על אף ברכת ההודאה נמשיך בינתיים לומר 'ועננו בורא עולם' בתקווה שגשמי הברכה ימשיכו.

שבת שלום

הרב דוד



כך הולכים הנוסעים...

ראיון עם טוביה אפרט

טוביה, ספר קצת על ההיסטוריה של המטע לטובת "הדור אשר לא ידע"...

פעם לא היו בנגב מטעים, המטע הכי דרומי היה בנגבה. מנחם אפלבוים ז"ל היה ראשון הנוטעים בסעד, והוא התחיל לבדוק מה מתאים לנטוע כאן. ההתחלה היתה בדרך של ניסוי וטעיה: ניסו לנטוע זיתים – היה מטע יפה אך לא נתן פרי, ניסו גויאבות, וגם הרבה דונמים של פקאנים. היה גם כרם – הכי יפה בארץ, שהתשתית שלו היתה בנויה על מחנות הצבא המצרי. אחרי מלחמת קדש, ולפני שחרשו את השטח, קיבלה סעד אישור להוציא משם כמה שיותר דברים. ברשותו של רלי היתה משאית שעבדה 24 שעות ביממה והביאה ציוד, וכל התשתית של כרם סעד היתה בנויה על הציוד הזה. מאוחר יותר ניטעו גם תפוח, אגס ושיזף. לבסוף, בגלל בעיה של כח אדם, בחרנו בשקד, כיוון שהוא דורש מעט ימי עבודה לדונם. היו לנו הצלחות לא מעטות עם השקד. גידלנו גם מעט אבוקדו, שהיה שולי, והיה אמור לכסות טוב יותר את העונה.

ומהם פני המטע כיום?

כיום אנו יורדים מ-800 דונם שקדים שהיו לנו פעם ל-100 דונם בלבד. יש לכך כמה סיבות: ראשית, בגלל מחלות עלים אנו לא מצליחים להגיע להישגים של פעם. בנוסף, נטיעות גדולות ושותפויות בין סיטונאים לחקלאים ערערו את כל השוק, ובעיקר בגלל שכבר שנים רבות אנו מתפרנסים מהאבוקדו הרבה יותר טוב מן השקדים, ובפחות מאמץ, ולכן אנו מעבירים את כובד המשקל לאבוקדו. כרגע יש לנו 440 דונם אבוקדו, במהלך השנה נוסף עוד, ונסגור בערך 520 דונם אבוקדו. הזנים העיקריים הם: האס, אטינגר, ארדית, ריד ובנטיעה הבאה – ארד.

מהו ההסבר להצלחה של האבוקדו?

קודם כל, אנחנו מצליחים בו חקלאית, ומקבלים יבולים יפים לדונם. בשיווק, אנו משלבים יצוא ושוק מקומי בצורה די מתוחכמת. בנוסף לזה, העולם כמעט שלא נחשף לאבוקדו, ולכן כמעט שאין מגבלה על המשך פיתוח האבוקדו, להוציא מגבלת מים, קרקע וקווי גובה מתאימים על-מנת לא להפגע מקרה. במדינת ישראל לפני כ-50 שנה לא הכירו את האבוקדו, והיום הצריכה לנפש היא כמעט כמו בארצות המוצא של האבוקדו. ברוסיה למשל, לפני עשור כמעט לא שיווקו אבוקדו, וכיום כל שנה השיווק רק עולה ועולה.

ספר על מיזוג המטע והפרדס.

בחודשים האחרונים קרה מהפך רציני, שהפרדס עבר לניהול של המטע, וכיום הענף הוא "מטע-פרדס", לאחר לחץ של שנים רבות לאחד את המטעים. בפרדס היו עקירות מאסיביות בעיקר של אשכולית לבנה. לפני כשבוע הסתיים הקטיף ב-25 הדונם האחרונים, שגם הם ייעקרו בזמן הקרוב, וכבר באפריל ניטע פרדס חדש. בחוגי הפרדסנים מתהלכת בדיחה שכל יום מת בעולם אוכל אשכולית אחד. אנשים לא אוכלים אשכולית לבנה. פעם היו כאן 300 דונם, וכעת לא תהיה אפילו אשכולית אחת. בכוונתנו לגדל פרדס קטן שלא יעלה על 200-150 דונם, וברובו יהיו קלמטינות מסוג "אודם" ומסוג "אור" המבוקש מאד באירופה. הפרדס הותיק שנשאר הוא בסה"כ 37 דונם של זן "טופז" – קלמנטינה שהשוק הרוסי עדיין קונה. גם הטופז יעלם בשנים הקרובות. בנוסף ישנם כ-25 דונם לימון, אנו מקווים שנצליח להתפרנס ממנו. כל הפרדס יתרכז בקטע של "קפה רלי".

מי ומי בצוות המטע-פרדס?

חיים יקותיאל, יוס'לה קארו וכן יהודה רפפורט, דותן גולדנברג-מנהל המטע, ואני-מנהל מקצועי.

מסר מהמטע לסיום?

חוץ מזה שהמטעים והפרדסים הם יפים ותורמים מאד לאיכות הסביבה בכל ההיבטים, אנו לא נוותר על כך שזה יהיה ענף מפרנס וחשוב בסעד.

לכל צוות המטע והפרדס - יישר כח על עמלכם הנושא פרי, מאחלים ברכה ושגשוג לכם ולאילנות!

ראיון: אפרת.





מיחזור כפריכת אחת (או: איך באמת נוכל להוציא לסביבה?)

ט"ו בשבט, יותר מכל חג אחר, מזוהה אצלנו עם איכות הסביבה, למרות שאם נתבונן לעומק, נראה שלכל אחד מחגי ישראל יש קשר לסביבה (אבל זה נושא למאמר אחר...).

שמחתי לקרוא ש"עלים" מודפס על נייר ממוחזר. ברור שעדיף להדפיס על נייר ממוחזר מאשר לכרות עוד עצים, וכל הכבוד על ההחלטה לעבור לנייר ממוחזר. אך די מיד התפכחתי משמחתי, ומדוע? כי לבעיית הפסולת יש לנו פתרון קסם – מיחזור! אך האם זהו הפתרון האופטימאלי? הרי מיחזור כשלעצמו הוא בעיה. אז מה, נזרוק ולא נמחזר? בוודאי שלא. הרי לכולנו יש פחים להפרדת פסולת בבית, משאית הזבל של המועצה אוספת פסולת ממויינת ומעבירה אותה למפעלי המיחזור השונים (מה, לא? חשבת שכן... בעצם, למה לא?). אז מה כן?

צריך לחזור לשורש הבעיה. חשוב להבין שלייצור פסולת יש מספר השלכות עיקריות. אחת, היא בעיית הצטברות הפסולת במזבלות, על חשבון הקרקע שהוא משאב במחסור (מתוך הנחה שכולם זורקים את הפסולת לפח...).

שנייה (ולא אחרונה), היא בעיית דלדול המשאבים. עץ, חול, נפט, פחם, מתכות ועוד, הם כולם משאבים במחסור. כמה עצים נכרתים לייצור נייר? לכמה שנים יספיקו הפחם, הברזל, האלומיניום וחומרים נוספים השוכנים במרבצים שבמעמקי קרום כדור הארץ, אם נמשיך לבזבז? ושלא נדבר על המים המשמשים לייצור המוצרים, שכולנו יודעים שהם במחסור. כשאנחנו זורקים מוצרים ואריזות, אנחנו תורמים לא רק להצטברות הפסולת אלא גם לדלדול המשאבים.

אז מה, לא נייצר מוצרים? חס וחלילה. נייצר, נקנה, נשתמש ואפילו, שומו שמיים, נזרוק אם צריך. אלא מה, בשכל. השאלה היא: איך? הפתרון לבעיית הפסולת ודלדול המשאבים טמון בשתי מילים: צרכנות נבונה, או 5R. עקרון זה מסתכם בחמש התנהגויות המתחילות באות R, לפי הסדר ההיררכי שבו מומלץ לנקוט אותן:

Recycle.5 Repair.4 Reuse.3 Reduce.2 Refuse.1

ולמה הכוונה?

1. המושג **Refuse (סידוב)** מתייחס להימנעות מקניית מוצר שאין בו צורך. התקשורת מעודדת אותנו לקנות כמה שיותר, אבל מדוע לקנות מוצר לא הכרחי? מדוע להדפיס מה שאפשר לשלוח במייל? מדוע לקנות מוצר שאריזתו מחולקת לעשרות אריזות פנימיות? (מכירים אריזה שבה כל עוגייה ועוגייה ארוזה בנפרד בניילון? הזוי, לא?)

2. המושג **Reduce (צמצום או הפחתה במקור)** מתייחס לחסכון במשאבים. מדוע להדפיס מודעה על עמוד שלם אם אפשר להסתפק ברבע עמוד ולהכניס ארבע מודעות לאותו עמוד? הכוונה גם לרכישת מצרכים באריזות חיסכון, מוצרים הנמכרים ללא אריזה, מוצרים מרוכזים המאפשרים שימוש בכמויות קטנות יותר, וכמובן לשימוש בתיקים או קופסאות והימנעות משימוש בשקיות ניילון לאריזה, בכלים חד-פעמיים, בסוללות שאינן נטענות ועוד...

3. המושג **Reuse (שימוש חוזר)** מתייחס לשימוש נוסף במוצר שכבר לא משמש לשימושו המקורי לאותה מטרה (מילוי חוזר של בקבוקי משקה, שימוש בקופסאות משומשות לאחסון וכו') או למטרה אחרת (כגון: שימוש באריזות ליצירה).

4. המושג **Repair (תיקון)** מתייחס למוצרים שאינם חד פעמיים, אך נוטים להתקלקל. בדרך כלל אלה מוצרי חשמל ואלקטרוניקה, צעצועים, בגדים ונעליים ועוד. יש לנו נטייה לקנות את הזולים ביותר, אך אלה לרוב בזבזני המשאבים ויצרני הפסולת הגדולים ביותר, כי כשהם מתקלקלים, חבל להשקיע בתיקונם ורובנו מעדיפים לזרוק. אז כדאי להפעיל שיקול דעת, ולפעמים עדיף לקנות מוצר קצת יותר יקר, שמחזיק מעמד, שכשהוא מתקלקל, שווה להשקיע בלתקן אותו...

5. אחרון אחרון, ולא הכי חביב: המושג **Recycle (מיחזור)** מתייחס לאיסוף חפצים או אריזות שיצאו מכלל שימוש והפיכתם, בתהליך תעשייתי, לחומר גלם לייצור מוצרים נוספים. זה אמנם עדיף מלזרוק לפח, אבל פתרון זה נמצא בתחתית סולם העדיפויות, מכיוון שהתהליך עצמו בזבזני, דורש כמויות עצומות של מים ושל אנרגיה. אז רק אחרי שהפעלנו את כל ארבעת ה-R הקודמים ונשארנו עם הפסולת בידנו, נפנה למיחזור.

מילת המפתח היא, כאמור, צרכנות נבונה. לצורך כך, צריך להשקיע רק מעט תשומת לב, מחשבה והרבה אכפתיות.

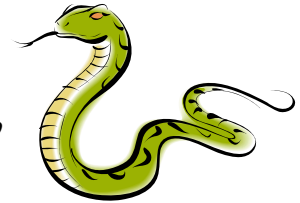
- לא נכנסתי כאן לבעיה הגיאוגרפית של השליטה הכמעט בלעדית של מדינות תומכות טרור בשוק הנפט העולמי, ולהשלכות בעיה זו על הסביבה. אך יש לזכור שהקפדה על 5R עשויה להפחית גם את התלות בנפט ובנגזרותיו...

רחף אפרון.



3פצ חורף ואיילים שכר לא איתנו

עדכון מפינת החי



פינת החי עוברת שינויים כמו עונות השנה .

העלים שעדיין נושרים לאחר כל סערה גורמים לשירה בת השרות ולילדים עבודת גרון ופינוי רבה .
ארץ הצבי הולכת ונמחקת לטובת ביה"ס החדש. את הצבאים מסרנו לחוות נעמ"א תמורת עפרה בעונה . האיילים לא שרדו את המצב. הזכר לאחר שהורדם כדי להעבירו למשכנו החדש לא התאושש מפאת גילו וליבו לא עמד בכך. האיילה ששוטטה להנאתה ברחבי הקיבוץ נטרפה ע"י כלבים מול שער פינת החי , באביב אנו מצפים לקבל איילה חדשה מקיבוץ מגן .

שוקצפת וחברתו מוקה (העיזים הגמדיות) הצטרפו לוניל הבוגרת בממלכת העיזים. וכשהילדים מאפשרים לשוקצפת לא להיות על ידיהם, הוא כבר מתחיל להשוויץ בקרניו ומתרגל התנהגות תיישית למופת, בתקווה שהקיץ כבר נחבוק את דור ההמשך .

סבקה הצב הדורבני מנמנם לו את שנת החורף בכלוב התוכונים. הכלוב מכוסה בלילות ביריעה ירוקה מכיוון שאחת התנשמות בחרה להפוך את כלוב התוכונים לבופה החביב עליה! הדבר כמובן אינו מוסכם ומתואם איתנו, לכן החלטנו לרמוז לה בעדינות רבה את מורת רוחנו, אך בלי לפגוע בה, וכיסינו את הכלוב.

מי שיבקר בשעות האור במקום יוכל לפגוש את חיות הגידול האישי של ילדי הקיבוץ בתוך המועדון. וכן מי שיבחר לבוא בימי שני, בין שעה ארבע לחושך- יוכל להרכיב את ילדיו על שילגיה הסוסה, בליווי והובלה צמודה של ילדי פינת החי .

בשבועיים הקרובים אנחנו מזמינים את כווווווולם לבוא ולפגוש את נחשית הצפע הארץ ישראלי, שהחליטה לישון את שנת החורף שלה דווקא מתחת הקרוונים. וכשאלה פונו לפני שבועיים, התגלתה לה לפתע במלוא הודה. ומוצגת בחלון הראווה של הזוחלים . בעוד שבועיים תשוחרר החברה צפע בשדות בור ועכברים רחוק מהקיבוץ .
תם המבזק להפעם.

בשבוע הבא, יום שלישי י"ח בשבט אהה"צ (ארבע וחצי) הנכם מוזמנים לפעילות מיוחדת, לנטיעות ט"ו בשבט ולהכנת מתקני האכלה לציפורי הבר אשר חיות בינינו , ליד בתינו .

החיות , הילדים וצוות פינת החי מחכים לכם!

אנחנו שנינו מאתו הכפר...

כבוד החג, לפניכם אנקדוטה קטנה הקשורה ל"חורשת סעד".
לפני כשנתיים "ביליתי" פעמיים-שלוש עקב "ענייני הלבביים" בבית החולים באשקלון. כידוע, בכל המקומות ישנם הרבה רופאים רוסיים, אבל גם רופאים ערבים- מצויינים!
רופא כזה הגיע אלי לבדיקת דם, ואיך שהוא מתחיל לדבר איתי אני מיד תופס שהוא רופא ערבי, ואני, המשתוקק לשיפור הלשון הערבית שלי, שואל אותו בשפת אמו: "כיף חאלק יא דוקטור?"
והוא עונה לי בשמחה: "אנא, קוייעס!" אני ממשיך ושואל אותו: "מין ווען אינטאק?" (מהיכן?)
והוא בתשובתו: "אנא מן רהט". אני ממשיך בשיחתנו וכבר מיידע אותו: "אנא מן קיבוץ סעד!"
מיד ראיתי שהוא נדרך, חיוך משתפך על פניו והוא אומר לי: "אני בסעד הייתי הרבה בעמים!"
אני ודליה משתאים ושואלים: "איך זה?"
והוא עונה, תוך כדי חיפוש הוריד שלי: "כן, מזמן, עוד כשהייתי ילד בן 7, הייתי בא עם המשפחה לקיבוץ סעד לחורשה, עם העיזים והכבשים שלנו". והוא ממשיך: "וואלה, יש לכם ממול קיבוץ באמת יבה (יפה)!"



מה נאמר חברים, מאז אני והרופא מרגישים כחברים בדם! אינשאללה!!!
דרך אגב, מן הידועות הוא שהבדואים הללו עם עדריהם, הביאו לנו לחורשה את המוני הכלניות המצויות שם (עם גללי צאנם).
עולם קטן!



16 בשבט שנת, אמוס ודליה כוכבי.



תודות...



ארוחות גורמה נחתו על שולחנו בשבועיים האחרונים. תודות לאלו שכיבדו אותנו בבישולים- היה טעים להפליא...
זה מעורר מחשבות על הילד הבא...
על אף שגלעד לא יכול להודות לכם אישית, הוא ביטא זאת בגרפס מדושן.
אני מודה, מעולם לא הכרתי סוג כזה של תמיכה ביולדת טרייה במחוזותיי...מקסימום ביצה טרייה ומלח בתוך שקית הנזרקות לפני כניסת היולדת והילוד לבית - נגד עין רעה.
טוב, אולי קצת נסחפתי - כשנכנסים לבית, בכל זאת מחכה סיר מרק עוף והרבה חילבה להגברת החלב - הכול מחושב ועל טהרת התרנגולת.
תודות מקרב הלב לאלו שאיחלו, ולאלו שקפצו לביקור.

רנית וקובי אברהם.

הודעה

במערכת התקציב האישי הקודמת שתוחזקה ע"י באה גל ניתן היה לבצע העברות קבועות בין הורים לילדים או להפך דרך התקציב האישי.
מכיוון שעם השינוי איננו עובדים יותר בתוכנה זו, ומכיוון שבאופן מובנה בתמ"ס החדש הורים לחיילים וש"ל מקבלים סכום כסף שיועד לצורך תמיכה בבנים (עמ' 55 סעיף ג' בחוברת), ניתן לבצע העברות אלו דרך הוראת קבע. כלומר, ניתן לבקש להעביר כל חודש סכום קבוע בין הכרטיסים.
המעוניינים בכך מתבקשים לפנות למתי רפפורט במזכירות הטכנית.

איו"ת כנ"צ - יחידת המחשב.

נא להכיר: יסמין ויאיר קרב-אל

יסמין ויאיר הגיעו לסעד לפני כמה חודשים מתוך כוונה להשתלב בגרעין החדש. ליסמין ויאיר שני ילדים: הלל בגנון רקפת ואליה בבית-תינוקות. משפחת קרב-אל מתגוררת כרגע בביתם לשעבר של חוסה ומיכל אריאל, עד המעבר לקרוואנים.

קצת על ההתחלה...

יאיר גדל בצפת, ויסמין ברחובות. הם הכירו דרך בני-עקיבא ובעזרת חברים משותפים, ולאחר החתונה התגוררו בגבעת וושינטון, שם למדה יסמין חינוך גופני.

כיום יסמין היא מורה לספורט בסעד ובכפר מימון, ויאיר עובד בצבא בתפקיד בטחוני.

יסמין ויאיר, למה דווקא סעד?

חיפשנו מקום שהחיים החברתיים והקהילתיים בו הם עשירים, מקום טוב לחיות ולגדל בו ילדים, וגם באנו בעקבות העבודה של יאיר. משך אותנו לבוא כחלק מהגרעין- הרעיון של הגרעין מצא חן בעינינו מאד – זוגות צעירים שמגיעים יחד להצעיר מקום וגם להיות שותפים בעשייה מלאה.

איך אתם מרגישים כאן בינתיים?

אנחנו נהנים מהאוירה ומהאנשים, הילדים פורחים פה. היה ברור לנו שאנחנו רוצים אחרת מעיר. גם גבעת וושינטון אינה עיר, אבל שם היתה לנו תחושה של חממה, כי רק סטודנטים גרו שם. סעד מאד עונה על הציפיות שלנו.

למשפחת קרב-אל – קליטה מהירה, שתמצאו את אשר אתם מחפשים ושיהיה לכם רק טוב!

ראי'נה: אפרת.

אחרי



אחרי הכתבה של רמי,
...ואחרי כל ההרחבות,
...ואחרי העמדת כל הקראוונים,
...ואחרי הצבת כל הממ"דים,

יבואו כל הכלבים ויתנפלו על כל הדשא שנשאר וירצו גם הם להטיל סימן על מקום נחלתם/התנחלותם: על כן – יש כבר ממחר להגביל את כמות הכלבים בכדי שגם להולכי על שתיים תישאר פיסת דשא להיכן יוכלו להתנחל. טו' בשבת כבר הזכרנו?

פיסקה.

נ.ב. למרות שכבר גמרתי לעבוד בהדברה, אל דאגה, לא אכתוב כל שבוע.

לאילנה ומוישלה גינזברג
לציפורה גינזברג
לנעמי – ולכל המשפחה
מזל טוב כפול ומכופל
להולדת הנכדים-הנינים
בנים לקרן וערן גינזברג



ליוכבד גולד
ולכל המשפחה
ברכת מזל טוב לבבית
להולדת הנינה
בת לתמר ועידן
נכדה לנעמי אייזנר

מתי יאיר יחזיק

לערבה ומשה בן-עמי
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
להולדת הנכד
בן לנטע וצור בן-עמי

לפני כמה ימים עלתה לתקשורת הציבורית בעצמה רבה פרשיית השתתפותה של תנועת בני-עקיבא בטקס זיכרון לל"ה. רקע לפרשה:

בשנים האחרונות מתקיימת צעדה לילית בעקבות הל"ה. הצעדה מאורגנת על ידי המועצה האזורית גוש-עציון, ביס"ש כפר-עציון, משרד הביטחון ותחום של"ח במשרד החינוך. תנועת בני-עקיבא הצטרפה לצועדים ובשנים האחרונות אף למארגנים. השנה הוחלט לשדרג את האירוע ולהוסיף טקס זיכרון למרגלות "גבעת הקרב". ראשי בני-עקיבא החליטו כי חניכי התנועה לא ישתתפו באירוע הזיכרון הכללי בסיום הצעדה, משום הופעת להקה צבאית הכוללת שירת חיילות, וכי חניכי התנועה יקיימו טקס נפרד.

בעקבות ההחלטה הזו פרסם נוער הקיבוץ הדתי את המסמך הבא:

"תנועה של עם או תנועת פילוג העם?!"

פרישת תנועת בני"ע מהציבור הרחב במסע בעקבות הל"ה ובטקס הזיכרון הלאומי

נייר עמדה

נוער הקיבוץ הדתי חש כי היבדלות תנועת בני"ע מציבור הצועדים המרכזי בעקבות הל"ה ומנוכחות בטקס הזיכרון הלאומי בסופה של הצעדה, נוגדת את ערכי היסוד עליהם הוא חונך. אנו רואים בהחלטה זו של בני"ע ביטוי מצער מאוד להלך רוח הולך ומקצין, הולך ומתבדל מרוב חברי הציונות הדתית ובניה, ומעם ישראל בכללו.

איננו יכולים להסכים לתפיסה הרואה באישה "עזר כנגדו" בלבד. בעולם המודרני האישה אינה משנית לגבר ביכולותיה, השגותיה ותבונתה. עברו הימים בהם הנשים דרו בכפיפה אחת עם הטיפשים, הקטנים והעבדים מבחינת ערכן המחשבתי וההישגי. גדולי ישראל שהחזיקו בעמדות אלו כתבו דבריהם במציאות בה חיו ויש להתייחס לדבריהם בהקשר ישיר לכך. ח"ו אסור שנציב את המציאות הזו כאידיאל שיש לחזור אליו.

בתוך אותו עולם של פעם, אשר מזמן נזנח, נקבעו כל אותם החוקים המגדרים את האישה ויוצרים לה סייגים על גבי סייגים ושכבות על גבי שכבות, במקום לטפל בריסון יצריו של הגבר. הרי כבר אמרו חז"ל כי 'כל המלבין פני חברו ברבים כאילו שופך דמים'. עד מתי נשפוך את דמן של בנות ישראל בשם ההגנה על היצר הגברי? עד מתי נגדיר את בנות ישראל כאובייקט מיני בכל אשר תעשינה? הרי זו בדיוק האמירה כאשר אנו מטילים עליהן להתחבא כמה שאפשר שמא יתעורר עליהן יצרנו, לא לשיר שמא יגרונו להרהורי עברה, ולחיות בחברה נפרדת לחלוטין מזו של הגברים, שכן הן עלולות, ח"ו, להוביל אותנו לשבעה מדורי הגיהנום בעצם נוכחותן.

כאמונים על דרכם של רבותינו וגדולי תנועתנו, אנו מצווים על עיקרון יסוד "כלל ישראל", לפיו אין ליהודי רשות מוסרית להיות צדיק על חשבון האחר. בהכרעתה שלא להשתתף באירוע המרכזי, קבעה הנהגת בני"ע כי מועצה אזורית גוש עציון המפיקה את האירוע ושאר הדתיים שישתתפו בצעדה, כולם חוטאים. אין ריחוק גדול יותר מאשר לקרוא לציבור גדול חוטא, ואין יוהרה גדולה מזו. תחת הסיסמא "תנועה של עם", קובעת הנהגת התנועה דרך של "פילוג העם". איננו מוכנים להשלים עם כך.

לוחמי מחלקת הל"ה, שיצאו יחדיו למשימה משותפת להגנת העם והארץ, היו בני קבוצות שונות בעם. הם ידעו להסיר מחיצות מבדלות ולרומם את האחדות והשיתוף. הם יצאו להגנת גוש עציון, בו חיו יחדיו בהרמוניה עמוקה חברי בני עקיבא, הקיבוץ-הדתי ואנשי השומר הצעיר. בנות וחברות נשאו יחד עם בנים וחברים בנטל הביטחוני ולחמו כתרף אל כתרף, בצניעות ובטהרה, ורבות מהן קידשו את השם ונפלו בקרבות עציון בתש"ח לצד הגברים הלוחמים. בעקבותיהם ולכבודם אנו צועדים בדרכם. הם מהווים עבורנו מודל מחנך, מופת מעצב לאחדות האומה, לערבות שלמה.

לפיכך החלטנו:

1. נוער הקיבוץ הדתי מאמין בלב שלם במשימות קירוב הלבבות בעם, חתירה לאחדות מתוך מציאת המכנים המשותפים והליכה לאורם של ערכים חברתיים צודקים. מתוך אמונה זו, נוער הקיבוץ הדתי אינו יכול להסכים לפעילות פלגנית המרחיבה את המרחק בין המגזרים השונים בעם במקום לגשר עליו.
2. נוער הקיבוץ הדתי דוגל בחברה משותפת וצנועה מלכתחילה, משוכנע ביכולתנו לקיימה בקדושה ובטהרה, ורואה צורך עז בתיקון התפיסה אשר מגדירה את האישה כאובייקט מגרה ומפתה מעצם קיומו.
3. נוער הקיבוץ הדתי אינו יכול להשלים עם קבלת ההחלטה על היבדלות תנועת בני"ע מטקס ממלכתי גדול בשל העובדה שלהקה הכוללת חיילות וחיילים תופיע בו.
4. נוער הקיבוץ הדתי תובע מתנועת בני"ע להפסיק להיגרר באופן מביש אחר גורמים שדרכם ומשנתם נוגדות מהותית את ערכי הליבה עליהם נוסדה הציונות הדתית.
5. נוער הקיבוץ הדתי הפועל במסגרת תנועת בני"ע יגיע לצעדה וישתתף בטקס הממלכתי, שכם אל שכם עם שאר הצועדים. כך נכבד את זכרם של הנופלים בקרב, נצעד בדרכם, ונלך לאורם.
6. נוער הקיבוץ הדתי קורא לכל חניכי ומדריכי בני"ע להיות שותפים למחאה וליטול חלק בטקס המרכזי של הצעדה (ולא בטקס הפרטי והצדדי שתקיים שם תנועת בני"ע).
7. נוער הקיבוץ הדתי קורא לכל שותפיו בתנועה להשמיע קולו מול המחוז וההנהלה, ולשוחח על כך בסניפים.

מסרכת חברים לתורה ואמונה

נוצר הקיבוץ הדתי!

(המסמך נשלח מטעם מחלקת נוער וצעירים בקיבוץ הדתי).

סוף דבר, לאחר הפרסום בתקשורת ולאחר נסיונות גישור שונים החליטה תנועת בני"ע לחזור בה מהחלטתה, להשתתף בטקס המרכזי, ולאפשר למי שרוצה בכך באופן פרטי לצאת לפני סיום הטקס ולפני קטע השירה.

ראיון מואצדון לחבר



כפי שחלקכם כבר שמו לב, המועדון לחבר עבר מתיחת פנים בחודשים האחרונים הכוללת סיוד, ריפוד כסאות, ספות, וילונות ואביזרים חדשים.

אנו שמחות על הפעילות האינטנסיבית של המועדון לקבוצות שונות וליעודים שונים. בקשה לכל המשתמשים: אנא שמרו על המועדון כאילו הוא ביתכם הפרטי. בקשה מפורטת יותר- אין להשתמש בסרטי סלטייף להדבקה על קירות המועדון. קבוצות של ילדים עד גיל 18 המבקשות להשתמש במועדון מתבקשות לתאם מול חייציה שם של מבוגר אחראי על הקבוצה ועל פעילותה. ללא מבוגר אחראי מוסכם מראש לא תוכל להתקיים פעילות.

כאן המקום להודות לחייציה על ניהול המועדון במסירות ובאחריות, על סדר, ניקיון וארגון מופתיים והכל תוך סבלנות ואורך רוח.

במועדון תלויות תמונות של שושי יקותיאל, תמונות שצילמה בסעד לפרויקט הסיום של לימודיה. נשמח לתלות במועדון תמונות, ציורים ויצירות של יוצרים אחרים בני סעד המעוניינים שיצירותיהם יקשטו את קירות המועדון כתערוכה זמנית. מוזמנים לפנות לוועדת תרבות על מנת לתאם.

חא' לאת' - וצדת תרבות.





פגישת חברים עם אייל פלף

אייל גר ברמת הגולן, בעל חברה אזרחית, הוא המנהל את כל פרויקט המיגון של עוטף ההגנה משרד השיכון. תחת המינהלת הראשית של פרויקט המיגון, יש לכלל מועצה אזרחית – ולשדרות – מינהלת מקומית. כל מינהלת מקומית מטפלת בישובים שבגזרתה, בטווח של 4.5 ק"מ מגדר הרצועה. הפרוייקט מוגדר "פרוייקט מציל חיים" ובשל כך מקבל עדיפות עליונה לביצוע. למרות כל הקשיים הבירוקרטיים הוא מתקדם בלוח"ס סביר.

א. הוקמו צוותי תיכנון שתפקידם להכין את כל התכניות לקראת הביצוע/הבנייה של הקבלנים.

ב. ביישובים הופעלו שני קבלנים עם יכולת לווסת ביניהם, לפי האיכות שלהם.

השיטה הזו הוכיחה את עצמה כיעילה יותר.

בסעד זכה כבר בגוש הצפוני קבלן ("גל-נועם"), והמכרז לגוש הדרומי מתקדם מאוד.

איך מתקדם הפרוייקט

1. הסטת תשתיות (מים, ביוב, חש/מל, תקשורת) וסימון דרכי התנועה לקבלן.
2. סימון הפתח של הממ"ד על דופן הבית.
3. קידוח כלונסאות ויציקת הריצפה.
4. פתיחת הקיר וסגירתו ע"י מחיצת גבס (כדי שנוכל ברגע האמת להיכנס לממ"ד אפילו אם לא גמרו אותו).
5. השלמת השלד - נמשך כ- 4 חודשים (רועש).
6. עבודות גמר. נמשך כ- 3 חודשים. (שקט יותר).
7. השבת המצב לקדמותו מבחינת הפיתוח.

הפרוייקט כולו יארך כ- 9 חודשים ובמהלכו יסתובבו כאן עשרות רבות (כ-150) עובדים (חלק גדול- בני דודינו מהר חברון). העובדים כאן מאושרי עבודה ע"י רשויות הביטחון.

חשוב מאוד לסגל הרגלים חדשים לקראת תחילת העבודות:

1. לנעול הדירות.

2. לאחסן בתוך הבתים את הרכוש ולא להשאיר כלום במרפסת או על הדשא.

- שעות העבודה מצאת החמה עד צאת הנשמה. ביום ו' – עד אמצע היום.
- הוראות לקבלן ניתנות רק ע"י הפיקוח. אם יש בעיות ניתן לרכז אותן דרך אליסף אל הפיקוח.
- השבת המצב לקדמותו – תיכנון הפרוייקט לקח בחשבון את הנושא גם מבחינת הנוי וגם מבחינת הפיתוח (שבילים, קירות תומכים, וכו').
- החברים מתבקשים לגלות אורך-רוח ולחכות בסבלנות עד גמר הפרוייקט לטובת הפרוייקט ולטובת כולנו. סוף טוב – הכל טוב.

שאלות ותשובות:

- א. הקבלן יעבור דרך הבית בפרק זמן מינימלי של ימים ספורים.
- ב. בכל הבתים מקבלים חלון תמורת חלון.
- ג. בטיחות- מאחר וכל הקיבוץ הופך לאתר בניה, השלדים יגודרו ויסומנו כדי למנוע בעיות. מנהל העבודה של הקבלן אחראי לבטיחות האתר.
- ד. מי אחראי לשיקום הנוי? – לכל העבודות שמתבצעות יש מפקח שאחראי על איכות הביצוע ורמתו המקצועית. בתחום הנוי המפקח יוועץ באנשי הנוי של הקיבוץ. המפקח יהיה נוכח באתר בכל יום.
- ה. אין צורך לכסות את הרהיטים בכל הבית. חשוב לסגור את החלונות. בזמן פריצת הפתח יינתנו הנחיות ספציפיות.
- ו. התראה לקראת פריצת הקיר תינתן לכל משפחה כמה ימים לפני הפריצה.
- ז. אם אני לא רוצה ממ"ד – האם אני חייב? מאחר והבית לא של החבר צריכים מוסדות הקיבוץ לאשר. כרגע הנחיית הקיבוץ לבנות ממ"ד לכל דירה.
- ח. שינויים בתוכניות לא יאושרו למעט מקרים חריגים ביותר, או מינוריים ביותר.

עופר:

1. תחילת עבודות - בתחילת השבוע הבא. בחלק מהעבודות יצטרכו להיכנס לבתי החברים. רותי נוריק או חבר אחר יתאמו עם המשפחות לפני, וילוו בתוך הבית.
2. יהיה תיגבור שמירה במהלך הפרוייקט. יתווסף שומר בזמן כניסת הפועלים כדי לפקח עליהם ולוודא יציאתם. לפועלים נאסרת ההסתובבות בקיבוץ שלא ליד האתר.
3. חברי סעד מוזמנים להתנדב לעזור בפיקוח והוספת עיניים לשמירה על רכוש הציבור.

במלאת שלושים לפטירתו של מרדכי תמיד טוויל צ"ה

נקיים צרה לזכרו ביום שני, יז' שבט (1.2.10)

15:30 יציאה לבית העלמין מרחבת "קו לקו". אוטובוס יצאוד לרשות המצוניינים.

16:30 התכנסות באולם "אשל".

תפילת מנחה

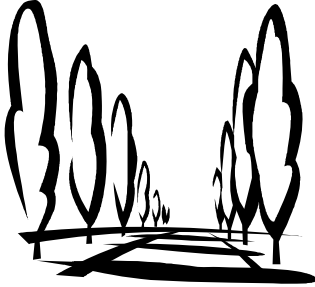
לימוד משניות מפי הרב דוד.

כיבוד

שיצור מפי ידיד המשפחה משה באב"ד על פי הסיפור:

"צפר ארץ ישראל" מתוך "אלו ואלו" של ש"י צאנז.

המשפחה.



נר זכרון: יז' בשבט – יום השנה לפטירתה של חברתנו יסכה לנדאו ז"ל (תשנ"ד)

יט' בשבט – יום השנה לפטירתו של חברנו אברהמי רוזנמן ז"ל (תשס"ז)

כ' בשבט – יום השנה לפטירתו של חברנו אבא נוריק ז"ל (תשס"ח)

כא' בשבט – יום השנה לפטירתו של חברנו מרדכי גולדפדן גרט ז"ל (תשמ"ז)





הנחיה להקמה



הבנאים באים...

אנחנו מתחילים. מבט אחרון על היופי הזה שהולך להעלם לשנה הקרובה. לאחר עקירה (כואבת) של חורשת הצופניים, החל יישור השטח לבית הספר הממוגן, גידור, העברת הכביש העוקף, ומתחילה הפעילות בקדחתנות. גם בניית הממד"ים, הפכה להיות עניין שמתחיל ממש בשבועות הקרובים. נוסף לזה את המיגון על קירות מבני הגיל הרך, שאמורים להתבצע גם הם בתוך כל הבלגן הזה, ונקבל אתר בנייה ענקי. לפחות את היופי של סעד הצליח החמאס באיומיו להכחיד באופן זמני. אני מקווה שכל חומות הבטון שייבנו, לא יכערו מדי, הנוי יעשה עבודה טובה, תחת כל שיח/עץ יינטע אחר, ותחת כל דשא-יישתל אחר, ובטוחני שאחרי השיקום, נראה טוב, כמאמר הנביא ישעיה: "תחת הנחשת אביא זהב, ותחת הברזל אביא כסף.. לא ישמע עוד חמס בארצך.... וקראת ישועה חומתך וישעריך תהלה: (ס', יז'). ... אשרי המאמין.

ובהמשך לנושא הממד"ים- כבר ניתן לראות מסתובבים בשטח גם את אנשי התקשורת של "רוטל", וכן את אנשי הקבלן, נכנסים לבתים על מנת לסמן פתחים עתידיים, הזות תקשורת וכדומה, הכל בליווי שלנו.

הקרוונים באים...

במהלך החודש הקרוב, נזכה לראות מנופים ומשאיות, אך הפעם לצורך צמיחה ובניין. 12 הקרוונים הראשונים של הגרעין אמורים להגיע ולהתמקם ליד בית שקמה. ארבעת הנוספים יגיעו בהמשך לאיזור בית סלע.

והגנבים גם באים..

לאחר ביצוע פריצה של הכספת בקיבוץ רעים, לפני כשבועיים, המשיכו להתקרב אלינו ופרצו את הכספומט והכספת בעלומים, במהלך השבוע. לפי זה אפשר לנחש מי יהיה על הכוונת בשבוע הבא, חלילה... אנחנו ננסה להגן על כספנו בדרכים שונות (שהשתיקה יפה להן, כמובן.), אבל אין תחליף לעירנות השומרים בלילה, ולפקיחת עין של חברים על כל דבר חשוב...

גואל מרצון

בימים האחרונים הגיע אלינו גואל, יועץ הבטיחות חדש, והחל להסתובב בענפי המשק והקהילה. גואל, מניר- יצחק, בעל חוש הומור, וידע להתמודד בחיך עם פרצופי ההפתעה של כל מרכז ענף לשמע שמו. אנו מצפים שגואל יכין בקרוב תוכנית עבודה שנתית מסודרת, לטיפול בבטיחות ברחבי הקיבוץ.

פרידות וסיומים

בהמשך לסעיף הקודם, אורי יערי העביר את שרביט הבטיחות לגואל. הורמה כוסית, דברי ברכה ואיחולים. תודה לאורי על עיסוקו בתחום במשך כ-15 שנה! פיפקה, לאחר 52 שנות, החליט לפרוש מנושא התברואה. פיפקה היה במשך השנים, שם נרדף למושיע מכל צרה וצוקה, הקשורות ליצורים קטנים וגדולים, עפים, מקפצים ו/או מנתרים, הולכי על ארבע, על שש, ועל גחון, המתגוררים בשכנותינו. פיפקה גם דאג לפנות בקבוקים, ולטפל בפינות האשפתונים ברחבי המשק. תפקיד זה ימשיך גם בעתיד. נודה לפיפקה על תרומתו ועבודתו המקצועית רבת השנים, ונאחל לו בריאות טובה, והמשך שנות עשייה.

זמן יקר

המשאב היקר ביותר הוא כנראה זמן. זמן שווה כסף. אצלנו זו לא רק מליצה, אלא פשוטו כמשמעו, לפחות בנושא השעות היקרות של הרכב. במסגרת המעקב הצמוד שאנו מנהלים סביב עלויות השימוש ברכב, התחדדה העובדה שהשימוש המאסיבי ביותר מתחיל משעות אחה"צ המוקדמות, עד לשעות הערב. שעות הבוקר יחסית הן שעות שבהן השימוש הוא קטן. על מנת לייעל את המערכת ולהוזילה, מציעה ועדת רכב להוזיל את השעות היקרות ברכב המוזמן בין 07:00 בבוקר ל- 15:00 אחה"צ, ל- 5 שעות (במקום 10 שעות). שלוש השעות הבאות (18:00-15:00) תמשכנה להיות

כמו היום, בתעריף של 10 נ"ח לשעה. גם שעות הנסיעה ביום שישי יוזלו באופן הנ"ל. המחיר החדש יכנס לתוקף החל מ-1.2.10 למשך חצי שנה, ובתומה נבחן ונסיק מסקנות. מחיר השעות של רכב גדול, יישאר לעת עתה גדול- כשהיה.

ארבע קושיות, לפחות..

אמנם פסח עדיין רחוק, אבל כנראה שההסדרים השונים שלנו מבלבלים מעט, ומייצרים שאלות וקושיות, ולא מעט מהן בכל הנוגע לסל הבריאות ולנגזרותיו. אשר על כן, אנו מבקשים מכל מי שיש לו שאלה (כללית או אישית)- להכניסה בכתב לת.ד. מזכיר (13), ואחת לשבוע יישב פורום (בוקי, עפר, שרה פי, ובמידת הצורך נוספים), וישתדל לתת מענה. במידה שנראה שישנן שאלות "קבועות" או עקרוניות- נפרסם הבהרות נוספות לכל הציבור. על דבר אחד אין שאלות – על הרצון שכולנו נהיה בריאים ושלמים!

שייגצים קטנים

גם אצלנו יש, מסתבר... לפני מספר שבתות עמדו כמה ילדים קטנים על הכביש העוקף באיזור "גבעת בוקי" וזרקו אבנים קטנות על המכוניות החולפות בכביש מתחת, תוך כדי קריאת "שבס, שבס" באופן שלא היה מבייש את העם היושב בירושלים. ולהבדיל, בשבת האחרונה, שוב נגרמו נזקים באיזור ח"א, נשברו מטאטאים ועוד. חכמינו שאמרו ששבת משומרת מן המזיקים, כנראה לא התכוונו למזיקים מתוצרת בית...השתיקה אמנם יפה לסיפורים כאלה, אך בכל זאת אני מעלה את הדברים בעלון, כדי שבשולחן שבת, בסעודה, יעלו על השולחן לדיון.

ושייגצים גדולים

גם זה יש לנו... מזה זמן אנו מקבלים תלונות חוזרות ונשנות על כך שנלקחים עיתונים מתאי הדואר, ואפילו מהתאים הנעולים. אמנם עדיין קשה לקרוא לכך תופעה, אבל כל אחד שמחכה לעיתון ומוצא תא ריק, חש עלבון וכעס. לצערי, אני מניח שלא מדובר כאן במעשה ידיהם של השייגצים מהסעיף הקודם....

ולהבדיל קצת נחת

זכיתי לחוויה מיוחדת במינה, לפני כשבועיים, כשהוזמנתי יחד עם ענת (מ. ועדת חינוך), לשיבת מדריכי בני-עקיבא של סניף סעד. התבקשנו להתייחס לשאלות המטרידות אותם. חבורת צעירים בני 15-18 שמעלים שאלות ערכיות (כיצד מתמודדים עם שעות הפנאי של הילדים הצעירים יותר-החניכים? מה יקרה עם השינוי כשחניכים לא יוכלו לצאת לפעילות שעולה כסף? ועוד). להט נעורים, דיון ער, אנרגיה חיובית. פשוט מקסים. כידוע אין קומונרית, אבל עם חבר'ה כאלה אולי כלל לא צריך... אשרינו שזכינו, שזה הנוער שלנו.

חמים וטעים

מיודענו שמרלינג, שהחל למכור גם פיצות, מכר את העסק הנ"ל ל...שירן, בוגרת חברת הנוער שלנו, שהתחתנה, וגרה עם בעלה ובנה הקטן בכפר עזה. הזוג הצעיר מגלה מרץ ויוזמה, הפיץ פליירים (איך אומרים בעברית?!) ומחכה לקליינטים. המקום בהכשר של הרב ציון כהן, רב המועצה האזורית שער הנגב. אז מי שחפצה נפשו בפיצה מוזמן לשם, או מוזמן להזמין משלוח חינם הביתה. גם חמים, גם טעים, וגם ובעיקר מצווה לעזור לזוג צעיר בתחילת דרכו.

קלסר.....אתה חסר!

בעז"ה, במהלך השבוע הקרוב תתממש ההבטחה, ובכניסה לכלבו יחכה קלסר לכל משפחה. עיצוב- ליאור מקסם, תמונות על העטיפה- איתן היימן. יישר כוחם.

את הולמ, אפר.